

1. Podstata a určení Měsíce

(1. května 1841)

Měsíc jest pevné světové těleso, pevnější nežli vaše Země, a jest jaksi jejím dítětem, to jest vytvořen ze součástí Země.

Zemi jest přidán proto, aby zachycoval magnetickou sílu z ní proudící a podle potřeby ji pak Zemi zpět přiváděl, proto jest jeho oběh kolem Země tak kymácivý. Řídí se totiž vždy podle většího či menšího množství přítomného magnetismu na Zemi; oběh Měsíce - jako nositele této látky - řídí se však opačně také podle toho, kolik zase Země této přirozené životní látky potřebuje, - Toť hlavní úkol Měsíce.

Planeta menší nežli Země Měsíce nepotřebuje. Zastupují jej pak velmi vysoká pohoří, jak tomu jest například u Venuše, Merkuru, Marsu a u několika ještě menších planet; zato planety větší musí býti opatřeny jedním neb i více Měsíci, aby mohly svým planetám prokazovati zmíněnou již službu.

Jako na Zemi tak i na Měsíci jsou lidé a nesčetní jiní tvorové, jenže s tím rozdílem, že žádný Měsíc na straně, která zůstává k planetě stále obrácena, není obydlen, nýbrž vždy na straně protilehlé, jelikož na straně k planetě obrácené nemá vzduchu, ani vody, ani ohně, ani všeho toho, čeho je k organickému životu zapotřebí.

Budete se asi ptáti: Proč je tomu tak? - Odpověď zní: Protože se žádný Měsíc nesmí otáčeti kolem své vlastní osy - jelikož přitažlivost Země aneb vůbec každé planety ve vzdálenosti svého Měsíce působí ještě příliš mocně. Kdyby se tedy Měsíc otáčel byť i sebe pomaleji kolem své osy, zesilovala by se touto rotací přitažlivá síla planety v tom poměru, v jakém by byla rotace Měsíce k rotaci planety, tj. kdyby se Měsíc svou rotací k rotaci Země časově tak Přiblížil, že by se otáčel kolem své osy asi v téže době jako planeta sama, pak by se rostoucí tím přitažlivou silou planety část Měsíce po části oddělovala a řítila k Zemi. Avšak rotací tak povlovnou jako má planeta posloužilo by se Měsíci, co do poměrného rozdělování vzduchu, vody a tím také ohně, velmi málo a zůstalo by to vše ještě takovým, jakým je to nyní, totiž na straně od planety odvrácené. Neboť voda, vzduch a oheň na světovém tělese musejí být přiměřenou rychlostí popoháněny vyčnívajícimi horami, jinak by se tyto živly, pro organický život tak nutné, následkem síly odstředivé a své vlastní tíže hromadily na straně od centrálního tělesa odvrácené.

Kdyby však tomu tak bylo, pak se tažte sami sebe: Kdo by na takovém světovém tělese mohl žít? Žil by jen tak dlouho, dokud by se nalézal pod vrstvou vzduchu a vody; kdyby však planeta z této vrstvy se vytočila, pak by se ve vzduchoprázdném prostoru nutně udusil, ačkoli by se již dříve předtím pod vodní vrstvou neutopil.

Nuže hle, tak by tomu bylo na Měsíci i tehdy, kdyby se otáčel jen tak pomalu jako Země! K náležitému rozdělování vzduchu, vody a ohně na svém povrchu musel by míti pětkrát rychlejší rotaci kolem své osy, to jest musel by se ve 24 pozemských hodinách pětkrát kolem své osy otočiti, což by pak nemělo za následek nic jiného nežli úplné zničení Měsíce, a to již po pěti letech, a Země by pak byla poseta samými součástmi Měsíce. Jaký účinek by však vyvolaly ony spousty hmoty z Měsíce na Zemi se zřítivší, nemusím vám zajisté blíže vykládati, nýbrž řeknu vám jen tolik, že by nikdo nezůstal na živu.

Budete-li o tom jen poněkud rozumně uvažovati, zajisté pochopíte, proč se Měsíc kolem své osy neotáčí a proč je tudíž vždy jen jednou a touže stranou k Zemi obrácen.

Abyste však Pochopili Měsíc a jeho obydlitelnost úplně, třeba, abyste věděli, že Měsíc jest vlastně „Měsícem“ jen na straně k planetě obrácené; na straně opačné není to však „Měsíc“, nýbrž zcela pevný díl Země. To, co je tedy „Měsícem“, není pevné, nýbrž velmi kypřé, téměř jako poněkud zpevnělá mořská pěna, jejíž pevnější části ční podobné jako hory, části měkčí jsou však výklenkovitě a trychtýřovitě ke středu tohoto celého světového tělesa propadlé. V některých těchto prohlubních jest ještě atmosférický vzduch, který již nemohl uniknouti a jenž, pozorován silnými dalekohledy, jeví se skoro jako voda. Všechny vrcholy, jakož i méně hluboké trychtýře, nemají vesměs žádného atmosférického vzduchu, nýbrž pouze éter, jaký se vyskytuje ve volných prostorách mezi Sluncem a planetami. Proto také tato strana Měsíce není žádnou ústrojnou bytostí obydlena, nýbrž její obyvatelé jsou **ducho-**

vé. Tito duchovní obyvatelé bývali za života tělesného vesměs světáčtí a jsou tam nyní vypovězeni za účelem polepšení, aby takovýmto způsobem díváním na svět mohli se ještě nasytiti. A když pak po dlouhých dobách shledají, že toto okukování světa nepřináší žádného ovoce a uposlechnou vyslané tam učitele, pak ti, kteří si dají říci, bývají odtud ihned vedeni k vyššímu, oblažujícímu stupni svobody; méně poslušní bývají však na měsíční zemi znovu oděni těly a musejí se tu bídně a uboze protloukati. Předně musí tu bojovati s velkou zimou a tmou, za druhé pak také s nesnesitelným vedrem; neboť zde trvá noc téměř plných 14 pozemských dnů a rovněž tak dlouho i den. Ke konci každé noci jest tam tak zima, jako jest na Zemi na Severním pólu, a v polovici a na sklonku dne bývá zase tak horko, že to tu žádná bytost nemůže na povrchu vydržeti.

Tito obyvatelé, jakož i všechny ostatní ústrojné bytosti, bydlí tu v zemi. V tomto podzemním obydlí musejí strávití polovinu dne i noci; proto tam také není domů ani měst jako u vás, nýbrž příbytky jsou v hlubinách měsíční země, tu a tam též v horských slujích a jeskyních.

Není tu stromů, nesoucích ovoce, jsou tu jen rostliny hliznaté jako například u vás brambory, řepa, mrkev a podobně. Tyto rostliny sázejí se počátkem dne a koncem dne jsou úplně uzralé. S nastávajícím nočním soumrakem vycházejí lidé ze svých jeskyní, sklízají tyto plody, odnášejí je ihned do svých podzemních příbytků a živí se jimi za noci i během celého následujícího dne.

Z domácích zvířat sluší zmíniti se pouze o zvláštním druhu pozemní ovce, která jest těmto obyvatelům tím, čím jest severanům sob.

Jak v řekách tak i v jezerech, dosti hojně na měsíční zemi se vyskytujících, jest mnoho vodních zvířat, jakož i několik malých druhů ptáků, ne nepodobných vašim vrabcům - jakož i celá hejna hmyzu a jiných jedno-, dvou-, troj- a čtyřnohých pozemních zvířátek, o jejichž účelu a bližším popisu uslyšíte při jiné příležitosti. Prozatím stačí vám to, co bylo řečeno.

Především se však, Moji milí, střepte, abyste se také vy jednou nestali obyvateli tohoto ubohého světového tělesa! Neboť tato žlutě světélkující školní budova života jest velmi trudnou školní budovou a bylo by lépe v jednom dni na Zemi čtrnáctkrát zemřítí, nežli tam jen jediný den žítí; neboť tam jsou obyvatelé na tom mnohem hůře, nežli obyvatelé pohřbení zde na hřbitovech. Tito nevědí, že jsou pohřbeni; ale obyvatelé Měsíce musí ve svých hrobech žítí a často také v těchto svých podzemních příbytcích bývají buď zřícením anebo náhlými zátopami pohřbeni.

O dalších pozoruhodných zjevech jak měsíční země, tak i o jejich obyvatelích, povím vám při jedné z nejbližších příležitostí. Zatím přemýšlejte o tom, co bylo řečeno, a zejména hledte, abyste jaro svého života dobře poznali a využili - potom sami uzříte na Měsíci, až bude před vámi úplně odhalen, zcela patrné znamení Syna člověka na nebi! Amen. To vám pravím Já, přicházející nyní na oblacích nebes. Amen, Amen, Amen.

2. Lidé na Měsíci

(8. května 1841)

Lidé na Měsíci, podobně jako na Zemi, jsou **dvojího** pohlaví, byli však stvořeni andělem k tomu zplnomocněným teprve o tisíc let později.

Přirozená jejich velikost obnáší jen něco přes dva střevice a mají mnoho podobného se severskými trpaslíky. Mají značně veliké břicho, které má u nich dvojí úkol: jednak obyčejného žaludku pro zažívání potravin, jednak druhého žaludku pro shromažďování jakéhosi lehkého plynu, který jim poskytuje trojí výhodu:

Předně tento plyn je činí lehkými, takže mohou velmi snadno přeskočiti každou řeku, neboť z nedostatku stavebního dříví nemohou mostů přes řeku stavěti. A jde-li o řeky velmi široké aneb také tu a tam o vnitrozemní moře, mohou je snadno jako nějaká ryba po hladině přeplavati. - To jest tedy **prvá** výhoda tohoto žaludku.

Druhá výhoda záleží v tom, že vyrážením tohoto vzduchu vydávají ze sebe zvláštní třaskavé zvuky, jimiž si vzájemně oznamují svou přítomnost v podzemních místnostech. Mimo to používají tohoto vzduchu též k zesílení vnější mluvy, která jest ovšem nanejvýš chudá; neboť jejich plicní řeč je převelice slabá a tichá a touto řečí mluví pak jen duch, vložený v měsíč-

ních lidech pro polepšení. Vlastní člověk měsíční si tuto mluvu s počátku oškliví; když se však duch ponenáhlu polepšuje, spřáteluje se duše měsíčního člověka s duchem člověka pozemského, v ní pro polepšení sídlícího, až konečně se duše měsíčního člověka s polepšeným duchem úplně sjednotí, kterýžto stav přivodí pak také většinou bezbolestnou smrt těla měsíčního člověka.

Třetí výhoda tohoto žaludečního vzduchu jest ta, že si (měsíčané) častým jeho vypouštěním zahřívají za studené doby noční své podzemní jeskyně, což se děje takto: Jelikož jejich obytné jeskyně mají podobu aneb lépe řečeno jsou z nitra vyhloubeny tak, že se téměř podobají velkému komolému zvonu, do něhož se vchází se **země** zvláštními vchody, shromažďuje se tento vyrážený lehký vzduch pod tímto vzduchotěsným obytným zvonem, činí jejich obydlí snesitelně teplým, zabraňuje volnému proudění vnějšího, nesmírně studeného atmosférického vzduchu. Tento jest lehkým plynem přijímán jen potud, pokud jest to k fyzickému životu nevyhnutelně nutno. - Týž účel má tento žaludeční vzduch také v nesnesitelně horkých dobách denních, kdy se musí měsíčané rovněž uchýliti pod zem, jenže a tím rozdílem, že tento plyn působením žaludku pro potravu proměňuje se v ochlazující plyn kyslíkový, čímž pak při častém vyrážení chrání též jejich zvonovité obydlí před vnikáním horkého vzduchu. - To je třetí výhoda větrného žaludku.

Jiná zvláštnost těchto lidí jest ta, že jejich oko má dvojí vlastnost. Prvá vlastnost jest vlastnost zrění, jako jest u vás. Druhá vlastnost záleží v tom, že jejich oko slouží jim v jejich temných místnostech za svítlnu, s kteroužto vlastností shledáváte se i na Zemi jak u jistých zvířat, tak v některých krajinách i u lidí, a to u těch, jejichž zřítelnice jest červená jako u králíků. Jinou ještě zvláštností těchto lidí jest nadměru bystrý sluch, jímž jsou sto ze značné vzdálenosti postřehnouti zcela snadno i nejtišší šelest, pročež tedy také jejich ušní boltce jsou značně větší a kompaktnější.

Mušské pohlaví jest mnohem silnější nežli ženské; ne však v tom poměru jako na Zemi, nýbrž v poměru síly desetiletého dítěte k plné síle mužné. Proto tito měsíční mužové projevují neobyčejně velkou něžnost k svým ženám a nosí je doslovně nejenom na rukou, nýbrž i na ramenou, takže jejich nohy visí po obou stranách krku na prsou, proto tam také bývají vždy viděni dva lidé nad sebou.

Žena tam nesmí konati téměř žádnou práci a jest mužem krmena, a to tak, že muž dokonce dříve sám potravu náležitě rozžvýká a ze svých úst ji pak do úst ženy podává. S jeho ramenou se dostává kromě obydlí jen v případě tělesné potřeby a v pokročilém těhotenství, krátce před porodem. Žena rodí tam za celý svůj život jen dvakrát, jednou za dne a jednou za noci, přivádí však na svět vždy čtyři živé děti, a to za dne čtyři chlapečky a za noci čtyři děvčátka. Děti mohou ihned choditi a chlapečkové bývají brzy navykáni nositi děvčátka. Že tam dítko také mnohdy umírají, jest věcí právě tak přirozenou, jako na Zemi. Cizími duchy bývají pojeti teprve, když je jim aspoň sto dní.

Všichni tito měsíční lidé mají dvojí zrění a znáti Boha učí je z nitra andělští, ustanovení tam duchové. Vyučování, kterého se jim od těchto andělských duchů dostává, jest také zároveň vyučováním pro ducha pozemského člověka v nich sídlícího a takto napravuje pak duše měsíčního člověka škodu, kterou člověk na Zemi svým pošetilým světáctvím na své duši utrpěl. Tak má pak takový na Měsíci tvrdě polepšovaný člověk záplatovanou duši a právě tím se bude na věky rozeznávat od dokonale čistých duchů. Nikdy nebude moci do jejich svobodných společností vstoupiti, nýbrž bude k nim právě v takovém poměru jako Měsíc k Zemi, jenž ji sice stále provází, avšak nikdy se k ní jako přítel k příteli přiblížiti nemůže.

Avšak duchové, u nichž nebylo třeba, aby k svému polepšení byli do člověka měsíčního vloženi, nýbrž kteří již jako duchové pojali naprostou ošklivost před Zemí, jsou odtud odvedeni do vyšších oblastí a mohou býti přijati do říše dětské, nejvyššího to pro ně stupně blaženosti. Dospěti **výše** bylo by jim však nemožno; neboť jejich obmezená způsobnost by nebyla schopna vyššího stavu snést, právě jako člověk, dosud v těle na Zemi žijící, nemohl by vydržeti na živu v nejjemnějším éteru.

Hleďte, takový jest osud těch nejlepších, světsky smýšlejících lidí! Neboť kdo se dobrovolně z lásky ke Mně světa neodříká, nýbrž Mým velkým slitováním musí z ně-

ho ono světské takovými mimořádnými prostředky býti vypuzováno, ten svobodně nejednal; kdo však nejedná svobodně, ten jedná jako otrok. Kdo však může vynucené jednání otroka považovati za vlastní jeho zásluhu? Splní-li však otrok vynucenou na něm podmínku, má toto jednání nicméně tolik ceny, že se mu poskytuje chléb k výživě, aby také žil, pokud byl nuceně svolný pracovati.

Z toho budete nyní moci úplně seznati, proč takové bytosti nejsou schopny **vyšší** blaženosti nežli děti při přechodu ze života pozemského do duchovního, takže podle toho ony samy (totiž tito měsíční lidé) nejsou a také nesmí býti ještě ničím jiným nežli otroky slepé poslušnosti.

3. Zvířata na Měsíci

(9. května 1841)

Jak již bylo na počátku poznamenáno, jest na Měsíci, podobně jako na Zemi, mnoho druhů a tříd zvířat, jak ve vzduchu, tak i na měsíční zemi a ve vodě.

Mezi všemi těmito zvířaty jest jen **jeden** druh zvířat krotkých, které bychom ve vaší pozemské řeči nazvali „měsíční ovce“; všechny ostatní druhy **nejsou** krotké, to jest nejsou ve službách lidské společnosti. Tato měsíční ovce jest - jak již bylo poznamenáno - měsíčním obyvatelům tím, čím jest severanům sob. Vypadá takto: tělo je zcela oblé, jako naplněný moučný pytel. Toto tělo neseno je čtyřmi ne jedné pídě delšími nohami, opatřenými čtyřmi paznehty. Hlava se podobá úplně hlavě pozemské ovce a spočívá na krku zdělí lokte a průměru čtvrt lokte. Má dvě dlouhé uši podobné uším osla. Na hlavě má jen **jeden** roh, z něhož na všechny strany vyčnívají na prst dlouhé, velmi špičaté výrůstky. Dále má ještě ohon, lvímu podobný, ukončený hustým chvostem. Jest barvy bílé a celé tělo zvířete jest pokryto vlnou jako u vašich ovcí.

Nuže, jaký užitek skýtá? - Její užitečnost má pro obyvatele Měsíce mimořádně velký význam. Za prvé ho živí svým hojným, zlatě zbarveným mlékem. Za druhé z hojné její vlny zhotovuje si měsíčan veškeren svůj oděv, který sestává z jakéhos druhu košile a pláště a jest jak u mužského, tak i u ženského pohlaví stejným. Za třetí nakypřuje svým rohem půdu a do půdy takto nakypřené sejí pak lidé semena hliznatých rostlin, jejichž plody jak již bylo řečeno, v krátké době vašich čtrnácti dnů úplně dozrávají, a možno jich používat. Toto zvíře dosahuje stáří nezřídka tří set měsíčních dnů. Když zahyne, stahují s něj kůži, již používají v podzemních místnostech za lůžka; maso však dovlekou na kopku hmyzu, ne nepodobnému vašim mravencům. Tento hmyz stráví v krátké době veškeré maso s kostí. Když se tak stalo, přicházejí opět lidé, seberou kosti i s rohem a hotoví z nich potřebné nástroje. - Toť veškerá užitečnost tohoto krotkého zvířete.

Na půdě měsíční vyskytuje se ještě mnoho jiných zvířat, podobajících se více méně zvířatům na Zemi; jenže jsou všechna mnohem menší nežli zvířata na Zemi a také vesměs menší, nežli známá již ovce, která jest tam také zároveň králem zvířat. Kromě oné ovce jsou ze všech ostatních měsíčních zvířat pozoruhodná zejména dvě zvířata, a to předně třínohá opice tlamatá a za druhé jednonohý skrček a skokan.

Třínohá opice tlamatá má tělo velikosti kočky. Její hlava se podobá hlavě opice na Zemi, jenže s tím rozdílem, že se její tlama otvírá až do poloviny krku. Její dvě přední nohy podobají se úplně tlapám opice, avšak její ojedinelá zadní noha se podobá slonímu chobotu a může se až na píď stáhnouti - čímž se pak také v poměru k celému zvířeti stává nepoměrně tlustou -, ale v opačném případě může se natáhnouti až do délky tří sáhů.

Vy se ovšem otážete: „K čemu tak zvláštní zvířecí tvar?“ - Leč nebude za těžko, tuto záhadu vám rozřešiti. Hle, jak již známo, teplota měsíce jest zcela jiná nežli Země; neboť téměř po osmadvacet zemských dnů jest měsíční půda pokryta na sáh sněhem, načež v následujících sedmi zemských dnech bývá často na všechny strany zaplavena a brzy zase nato navštívěna nesnesitelným slunečním vedrem.

Nuže hle, zmíněné zvíře musí podle svého určení mít svou hlavu stále v atmosférickém vzduchu, k čemuž právě potřebuje této chobotovité nohy; neboť za noci anebo v zimě stojí na své prodloužené noze a vyčnívající nad povrch sněhu, láká k sobě jistý druh nočních ptáků, ne nepodobných malým zemským netopýrům, lapá je anebo, lépe řečeno, nechává je do své široce rozevřené, libě působícím teplem dýšící tlamy vlétnouti, načež je také ihned požívá. Hledte, takové jest **jedno** určení této dlouhé nohy.

Když však začal sníh tání a voda pokryla, často do výše několika střeoviců, na míle daleké roviny, které též na obydlitelné straně měsíční jsou obklíčeny vysokými prstenci horskými, pak musí toto zvíře opět pomocí této zadní nohy dosahovati svým tělem nad povrch vody, aby se neutopilo. Za denního vedra ubírá se však do řek a stojí tu často po více dní ve vodě, majíc hlavu a dvě tlapy nad povrchem vody. **Stoupá-li** voda, prodlužuje nohu, opadá-li, přiměřeně ji zase zkracuje. Vyschne-li často řeka docela, pohybuje se dole tak, že se co možno největším prodloužením zadní nohy šine kupředu. Potom se předníma nohama přidržuje pevně nějakého předmětu na zemi tak dlouho, až chobotovitou nohu k sobě úplně přitáhla, načež pak zatne opět čtyři dlouhé prsty na konci zadní nohy do země a celé tělo dosti hbitě pošine pak opět kupředu. V této chůzi pokračuje tak dlouho, až se opět dostala k vodě, do níž se pak rychle opět pomocí zadní nohy dřívějším způsobem ubírá. Jejím potravou za dne jest jistý druh létajících raků, podobných vašim tak zvaným roháčům.

Tak zvaný skokan a skrček, který má jen **jednu** nohu, není vlastně nic jiného, nežli odrůda známé již opice tlamaté; jeho noha jest však mnohem pružnější, nežli noha opice tlamaté, proto jeho pohyb jest také skákavý. „Skrček“ se jmenuje proto, že se může stáhnouti tak, že skrčený vypadá, jako by ležel na zemi prostředně velký bochník chleba. Chce-li však potom **skočiti**, roztáhne se náhle do délky pěti loktů. Tímto náhlým roztáhnutím vrhá se pak do výše dvou až tří sáhů a to vždy obloukovitě kupředu, takže skočí nezřídka do dálky šesti až sedmi sáhů. Tyto skoky koná toto zvíře často velmi rychle za sebou a pohybuje se zejména za dne tak rychle, že dostihne každého ptáka ve vzduchu. Potrava jeho jest stejná jako u opice tlamaté a rovněž i jeho obydlí; tak obývají tato zvířata, kromě mnoha ještě jiných, pouze roviny a přicházejí s lidmi jen zřídka do styku, protože tito bydlí jen na horských pastvinách.

Na horách mimo známou ovci a mravencovitý hmyz vyskytuje se jen ještě značný počet malých ptáků, z nichž největší dosahují sotva velikosti vašich vrabců; nejmenší jsou však sotva o něco větší nežli u vás mouchy.

Vodstvo jest tu rovněž oživeno všelikými druhy ryb, červů a především velmi mnohými raky, z nichž jeden létající druh byl již dříve připomenut. Jsou tu také korýši, podobně jako v mořích Země. Mezi korýši jest zvláště pozoruhodná tak zvaná „modrá koule“, neboť jest to zvíře, jemuž podobné na Zemi není. Tato modrá koule se může rozdělit ve dvě polokoule, které spolu souvisí malými svalovými svazky. Živí se **tím** způsobem, že mezi svými dvěma polokoulami rozmačkává červy, šťávu vstřebává do sebe a kukle opět s vodou odplavuje. Tato „modrá koule“, velikosti velkého melounu, má ještě tu vlastnost, že za noci se její povrch tak silně leskne, že tím řeky a jezera nabývají mnohem jasnějšího třpytu nežli má moře Země pod obratníky; není vám totiž asi známo, „že moře pod obratníky Země svítí tak silně, jako ve vaší krajině sníh za úplňku Měsíce.

Všechna ostatní zvířata na Měsíci by vás asi méně zajímala, neboť předně se podobají více méně zvířatům na Zemi - jenže jsou poměrně mnohem menší - a za druhé proto, že byste jejich duchovní určení nyní ještě nemohli pochopiti; a i kdybyste je mohli pochopiti prospělo by vám to právě tak málo, jako sníh, který napadal na Zemi tisíc let před Adamem.

4. Povrch a duchové Měsíce

(11. května 1841)

Seznámivše se, se všemi obyvateli tohoto světového tělesa, přihlédneme ještě poněkud blíže k **povrchu** na obou stranách Měsíce.

Stranu k Zemi obrácenou můžete již zcela dobře poznati náležitě zvětšující oční výzbrojí a spatříte, že toto světové těleso nemá rovný povrch, nýbrž velmi pahorkovitý. Liší se od

Země jen tím, že předně nevykazuje vodních ploch, a za druhé, že jeho pohoří nevybíhají od význačnějších vrcholů paprskovitě aneb řetězovitě jako pohoří zemská, nýbrž jeví se jako prstence, obepínající a uzavírající větší či menší plochy. Jsou tu sice ovšem také jednotlivá pásma horská, podobná zemským, jak co do útvaru paprskovitě, tak i řetězovitě; leč jsou mnohem řidší a pásma horská, paprskovitě vybíhající, nejsou vlastně hřbety horskými, nýbrž jest to nepřetržitá řada malých okružních valů o průměru sotva větším třiceti sáhů. Tyto malé okružní valy, řadící se k sobě v mnoha tisících, probíhají v přímé čáře, a to od jednoho okružního valu až zase k nějakému valu většímu aneb stejně velkému, nebo častěji také k menšímu a tvoří takto mezi všemi těmito okružními valy jakési silnice. Pozorujete-li toto světové těleso nějakým více zvětšujícím dalekohledem, objeví se vám tyto horské výběžky jako jasné třípytlivé paprsky a uvidíte, kterak se šíří všemi směry od jednoho bodu ještě jasnějšího a také vyššího. Jejich řadění na způsob buněk přivedlo mnohé hvězdáře k mylné domněnce, že objevili vegetaci, ačkoli na celé straně k Zemi obrácené nelze nic takového objeviti a také se tu nikdy nic takového neobjeví, jelikož tam žádné vegetace není. Totéž platí také o horských pásmech řetězovitých, ještě řidčeji se vyskytujících poněvadž skládají se buď ze samých okružních valů, podobajících se neforemným, k sobě přiladěným cukrovým homolím, s malými, kruhovitými prohlubněmi na špičkách, anebo tyto k sobě přiladěné skaliskovité navršeniny obklopují větší, mnohdy přes padesát mil rozsáhlou plochu, skládající se rovněž z větších a menších okružních valů, v nichž se často vyskytují též jednotlivé komolé kužele s malými, kruhovitými prohlubněmi; dokonce i na malých valech a svazích kuželů jsou malé okružní valy.

Nyní byste asi rádi věděli, k čemu je toto vše na neobydleném povrchu takového světového tělesa!

A což, kdybych Já se vás otázal: K čemu všechny ty puntíčky, chloupky a nejrozmanitější rýhování na listoví stromů, keřů a rostlin a podobné rozmanitosti u všech ostatních předmětů oživeného i neoživeného stvoření? - Hleďte, zde by se dalo velmi mnoho vykládati, zejména povážíte-li k tomu ještě, jak nevypočitatelně velkolepý význam v sobě skrývá jednotlivý chloupek i té nejnepatrnější rostliny mechové!

Hle, tím více to tedy také platí o polovici povrchu celého světového tělesa; proto mohou vám říci o tom jen něco zcela všeobecného. Všechny tyto okružní valy na povrchu Měsíce jsou zřízeny **předně** k přijímání magnetismu zemského, a to tak, že okraje valů jsou jaksi nasávací tohoto nezvažitelného fluidu; za druhé rozmanité prohlubně slouží pak za přijímací nádrže tohoto fluidu. Příčina, proč nemají stejnou velikost a hloubku, záleží v tom, že tato síla musí býti rozmanitě rozdělována tak, aby z průměru tohoto nejvyššího přesného rozdělení skutečně byl onen dobře odvážený poměr, který jest nezměnitelnou podmínkou řádného udržování a pohybu dvou naproti sobě stojících světových těles. - Hle, takové jest v celku určení tohoto měsíčního povrchu, jehož utváření vám připadá poněkud podivné !

Druhé určení téměř všech těchto prohlubní jest, že je a stále se v nich udržuje k nutnému uchování všech těchto útvarů atmosférický vzduch, podobně jako voda v prohlubních země. - Budete se asi tázati, odkud tento vzduch přichází!? A Já řeknu vám: Odtud, odkud přichází Zemi, - totiž z velké zásobárny nekonečného, všude světlem a éterem naplněného prostoru! Za noci – to jest když strana k Zemi obrácená jest bez světla, naplňují se tyto prohlubně atmosférickým vzduchem. Přichází-li pak poněmáhu na ně světlo sluneční, sráží se atmosférický vzduch v nespočetných těchto kotlinách obsažený, v přehojnou rosu. Tato rosa upevňuje pak opět znovu všechny části měsíčního povrchu a jako čistá voda prosakuje také celým měsíčním tělesem, podporujíc vodní prameny na druhé straně a tím tvoření par a stálých vzduchových vrstev. Hle, to je tedy **jiné** hlavní určení tohoto utváření povrchu měsíčního, které vám připadá tak podivné!

Věřili byste, že veškeré to kotlinaté utváření Měsíce připouští ještě **třetí** hlavní určení?

Ó ano, pravím Já! Všechny tyto kotliny jsou též příbytky pro polepšení oněch duchů, kteří za častější podpory z prvního nebe bývají zachraňováni z prvního stupně pekla učiteli, vyslanými tam z lepšího a čistšího světa duchovního.

Když jsou tito duchové sem přivedeni, jest jim opět dáno tělo z tohoto v kotlinách se nacházejícího vzduchu (jemu podobné), pomocí něhož jsou a to zřítí jak duchovno, tak i - podle potřeby svého polepšení - hmotno.

Když se tam dostanou, obývají nejprve ta nejhlubší a vašemu oku zároveň nejtemnější místa tohoto tělesa světového. Polepšují-li se, proměňuje se jejich hrubé vzdušné tělo vždy v jemnější, pomocí něhož přicházejí pak také do kotliny výše položené; do malých kotlin přicházejí pouze **jednotlivci** a do větších **společností** stejně smýšlejících.

Dva body obzvláštní jasnosti objevíte na povrchu, a to nejjasnější bod v dolní jižní krajině a menší, poněkud méně jasný, v polovině severnější. Jsou to body vykoupení a to jižní, z něhož se šíří většina paprsků, pro ty, jimž nebylo třeba, aby byli vyspravováni v tělech lidí měsíčních, - a severní pro ty, které nebylo možno z jejich lásky k Zemi vyléčiti jinak, nežli nanejvýš mučivým zařazením do nejubožejšího těla měsíčního člověka, odkud pak teprve bývají opět jako duchové přiváděni po druhé do vzdušných kotlin viditelného vám severnějšího povrchu Měsíce a odtud ponenáhlu postupují k zmíněnému již severnímu osvobozovacímu bodu.

Nemyslete však, že taková pouť těmito nádržemi jde tak snadno a rychle, jak byste snad od duchů očekávali. Zprvu jde velmi těžko; neboť kdykoli některý duch postoupí výše, musí ve své dřívější kotlině právě tak zemřít, jako musí každý z vás na Zemi jednou tělesně zemřít. A toto umírání jest také více méně bolestné a provázeno vždy pocitem možnosti věčného zániku. Uvážíte-li, že takový duch musel projít mnohdy více tisíc takových kotlin, a že v takové jedné kotlině mnohdy měsíc, mnohdy půl roku, ano mnohdy celý rok i déle musí prodlít, pak si budete také moci učiniti pojem o rychlosti takového putování!

Hleďte, na tomto světovém tělese jsou ještě duchové z dob Abrahámových, kteří neuražili ještě ani přes tři čtvrtiny své cesty! A co byste si teprve pomysleli o těch, kteří, zatím co vy tu píšete, tam přicházejí!?

Hle, to jest nyní vše, co vám není nepotřebným věděti! Vše ostatní, od nejmenšího do největšího, od bodu k bodu uzříte v nejjasnějším světle Mé milosti v dokonalejším duchovním stavu, budete-li Mne nade vše milovati ze všech sil, které jsem vám propůjčil, abyste Mne milovati mohli. A proto také není nutno **více** vám o obydlené straně tohoto světového tělesa sdělovati, neboť tato strana svým utvářením je beztoho úplně podobna straně neobydlené, - jenže tam převládá hmotno, jako zde duchovno.

Že zvířena a rostlinstvo (na **obydlené** straně Měsíce) za účelem postupného vytváření duší měsíčanů odpovídá úplně odloženým vzdušným tělům duchů na **této** (to jest neobydlené straně Měsíce, která - jak již bylo dříve zmíněno - jsou pomocí vody celým měsíčním tělesem jakož prosakována, a že pak tato (těla) k místu svého určení chudým stupněm vegetace a dále celou řadou zvířecího světa opět dospívají, to vše také a náležitým rozpoznáním uzříte a poznáte teprve v dokonalejším stavu duchovním, cestou milosti Mého světla.

Konečně pravím vám, že jsem to já, který vám toto vše sděluje. Také Já Sám Se vám prozrazuji, jako jsem Se kdysi prozradil v zahradě Getsemanské Židům, velekněžům, farizeům a zákoníkům. Vám však jest Mé prozrazení ze Mne Samého k **životu**, jak oněm bylo k **smrti**; neboť jako se oněm věčná láska prozradila k **soudu** a **pádu**, tak se vám **tatáž** věčná láska prozrazuje k **životu** a k věčnému **vzkříšení**! Jest pak základem a skrytou, nevýstižnou moudrostí věčné lásky, že **pád** i **smrt** staly se vám skrze ono velké Já **životem** a **vzkříšením**. Amen. To praví onen Já od smrti k životu. Amen.

5. Čtyři otázky, týkající se Měsíce.

1. Ó, přelaskavý Pane a Spasiteli! Jak Tě uctívají lidé měsíční? Tvoří pod nějakou viditelnou vrchní hlavou církev, stát?
2. Jak vychovávají své děti?
3. Zač považují naši Zemi, a vědí že jsi se stal na Zemi člověkem a že jsi Svým hořkým utrpením a smrtí sňal hříchy světa?
4. Kterak způsobuje Měsíc náměsíčnictví aneb somnambulismus?

(3. června 1841)

Všechny tyto otázky můžete mít do posledního písmene zodpověděny na Zemi samé, a to z **toho** důvodu, že mezi lidmi na Zemi a lidmi na Měsíci není v duchovním ohledu žádného podstatného rozdílu; neboť jak jest vám již beztoho známo, nejsou obyvatelné Měsíce nikým jiným, nežli lidmi ze Země, mající se polepšiti, a podobně jako každý jiný duch, přinášejí s sebou své skutky. Že však skutky těch, kdož přesídlili na Měsíc, nejsou právě **nejlepší**, dosvědčuje již dostatečně jejich přesazení tam.

1. odpověď

Chcete-li se tedy dozvědět, kterak Mne uctívají obyvatelé obou stran Měsíce, pohlédněte na světácký lid Země samé a najdete věrné zrcadlo, které vám ukáže, jak jsem většinou uctíván obyvateli Měsíce.

Co činí **zde** (na Zemi) světáci? Jakou čest Mně prokazují a jakou chválou zapravují Mně příslušející daň? Nevěnují tito světáci všechnu svou péči své schráně výkalů? - Jedni se vždy horlivě starají, jakými hadry by smetiště svého ducha ověsili. Jiní se opět starají, jaká všemožná chutná jídla by si připravili, aby je pak do žaludku; této opravdové dílny smrti, nastrekli. Opět jiní se starají o nádherný dům, krásné a skvělé zařízení, měkké lenošky a pohovky; lesknoucí se stoly a nadmíru měkká lůžka, na nichž by mohli co nejsnáze a nejpohodlněji ve dne i v noci lenošiti a dokonce bedlivě dávat pozor, aby jejich vnitřní nejmilejší přítel, žaludek, netrpěl snad nějakým opovážlivým tlakem anebo dokonce nějakým bolestivým svíráním. Tito přátelé žaludku bojí se obzvláště slunečních paprsků, pročez dbají opět o to, aby do pokoje nevnikalo příliš mnoho slunečního světla okny, která proto také jsou všelijakými hadry ověšena. Nepozorujete, že takoví lidé mají již **zde** tak trochu příbuznost s brložními skrčky Měsíce, kteří, ježto si již nemohou tak nádherných domů zřizovati a nejsou již s to svá okna hadry ověšovati, prchají zato před slunečními paprsky do svých doupat, kde rovněž až do pozdního odpoledne prodlévají, podobni těm, kdož vyhledávají pohodlí a blahobyt na této Zemi, ze svých pokojů vystupují do dobře vypoštěřovaných pérovaných vozů, aby tak konali pohyb, podporující, podle jejich mínění, zdraví těla!? A jsou opět jiní na Zemi, kteří neznají jiného důležitějšího zaměstnání nežli lichvaření s penězi a věcmi. A jsou opět jiní, kteří nemají jiných myšlenek, nežli jak by se všemožným způsobem fintili, kteroužto starostí se vyznačuje zejména ženské pohlaví, a to v poctivém úmyslu, aby tím nějakého mladého, nezkušeného člověka ošálilo a pořádně napálilo. Tak ovšem nečiní počestná panna. Neboť poznává-li panna svou pravou vnitřní hodnotu a z ní také hodnotu bližního, ptejte se sami, zda se bude také potom tak parádit proto, aby někoho svou osobou oklamala a tak si počínala jako Židé, kteří leští falešný kov, aby jej pak bláznů za zlato prodali? Já pravím: toho neučiní, jelikož dobře poznává, že ona není falešný, nýbrž pravým zlatem, k němuž také netřeba žádného blázna, nýbrž rozumného, jenž ihned toto zlato pozná a za náležitou cenu vezme. - A hle, mohl bych vám uvést ještě mnoho takových milovníků světa; leč k objasnění věci není toho třeba.

Vy víte, že jsem kdysi řekl, aby se nikdo nestaral, co bude jísti a pít, aniž o šat těla, nýbrž že má každý hledati jediné a toliko Mou Říši a její spravedlnost, jež jest Má velká láska k těm, kteří Mne, rovněž jako, Já je, nade všechno milují. Jaké to však může býti uctívání Mne

na této Zemi lidmi, z nichž ti lepší používají denně průměrně třicet hodin k péči o své tělo, Mne však odbývají sotva jedinou roztržitou hodinou? Znamená to snad „hledati Říši Boží“? Pravím vám: Žáby v kalužích a krtekové v zemi mohli by vám tu býti zcela dobře vyučujícími apoštoly; neboť věru, žába ve své kaluži kuňká většinu dne ve své radosti z pociťování života a chválí Mne tím nevědomky ve své kuňkající radosti za vlastnictví života; a krtek poznává a razí si své cesty v temné zemi a jeho práce a jeho bezhlasý klid jest tichým chvalozpěvem, kterým Mne, svého Tvůrce, ustavičně velebí.

Ale člověk, pro něhož jsem vše stvořil, pro něhož jsem tolik velkého vykonal, ještě nyní konám a věčně budu konati, ano, o kterého se ustavičně starám a veškeré své moudrosti a lásky, větší měrou nežli láskynejplnější ženich pro svou nejmilejší, nejdražší nevěstu, používám, - tento člověk nachází pro Mne během dne sotva jednu hodinu, které dokonce používá ještě tak, jako když nedbalá kuchařka hodí zcela bezmyšlenkovitě do jídla sůl, protože je tomu tak již zvyklá nebo aby mohla aspoň říci, že polévku solila, nemá-li tato mnohdy lepší chuti nežli čistá vlažná voda bez oleje a soli! - Vpravdě pravím vám, z takového uctívání vás Bůh neztlostne, a váš život se ani silnějším nestane nežli život vašich dřevěných domovních a pokojových křížů, které vám hmotně oznamují vaši velkou ubohost, jak velice se vaše uctívání a bohoslužba podobá židovské, jenže Židé přibili na kříž aspoň onoho **Živoucího**, zatím co vy k této práci byste byli dávno příliš leniví a příliš vlažní a spokojujete se, když vám prodá někdo již takové hotové **dřevěné** ukřížování, které jest pak již také úplně vhodné k tomu, aby přijímalo místo Mne atomy vašeho uctívání. Ó, vy pošetilci! Toto zformované dřevo anebo kámen či kov uctíváte právě tak, jako uctívá pes nárožní kámen, jež jeho předchůdce již očichal, tisknete své rty na dřevo a domníváte se, když jste odbreptali ještě tak zvaný. Otčenáš a Zdrávas Maria, anebo když jste v nějakém kostele z kamene zbudovaném a řezbami naplněném strávili as hodinu bezmyšlenkovitě a naparádění, s pozlacenou modlitební knihou v ruce, že jste Mně kdovíjak sloužili a uctívali. Ó, pošetilci! Cožpak myslíte, že Já jsem ve dřevě, v kameni, v kovu aneb v jiném marnivém díle rukou truhlářů, sochařů, soustružníků, zámečníků, kovářů, zedníků a malířů zhotoveném? Vpravdě pravím vám: všichni takoví ctitelé, nebudou-li na této Zemi pamětliví něčeho **jiného**, budou muset jednou hezky dlouho na Měsíci choditi do školy a tam za velkých útrap duchovně a často i tělesně zakoušeti, že živoucí Bůh nemá naprosto žádného zalíbení v podobném nesmyslném uctívání, které je mnohem horší nežli uctívání slepých pohanů, přinášejících svému bůžkovi aspoň z bázně, když ne již z lásky, vážnou oběť, vy však uctíváte Mne, živoucího Boha, jako by Mne buď zcela nebylo nebo jako bych byl skutečně jen ze dřeva anebo, v lepším případě, buď novo - nebo staropečený z mouky.

Chcete-li tedy věděti, v čem spočívá uctívání Boha u lidí měsíčních, jak na duchovní, tak i na tělesné straně tohoto světového tělesa, pak pravím vám, že tamější uctívání nezáleží v ničem jiném, nežli v tom, že se tam lidé teprve poněmáhu učí, v čem pravé uctívání Boha záleží a následkem tohoto poučení začínají pak Boha v duchu a pravdě a to v **sobě samých** uctívati, ale ne tak jako vy, denně toliko **jednu** hodinu a i tu ještě nadmíru vlažně ve dřevě a všelijakých duchovně vychvalovaných pošetilostech. Uctívání Boha záleží tam také v tom, že ti, kteří zde po třicet hodin denně svému tělu lahodili, musí se tam po dlouhý čas učiti podobných, - zvláště jemných tělesných lahod postrádati, sebe sama až do nejnuitnějších vláken života zapírati a vše jediné a toliko ode Mne očekávati. Svou víru musejí často nerozmanitějšími a nejtěžšími zkouškami neustále živoučně vyznávati, ne však jako vy, kteří buď zcela žádné víry nemáte, anebo, máte-li už jakou, tedy objímáte Mne, živoucího Boha, právě tak malou silou důvěry, jakou se objímá nějaký dřevěný, špatně utvářený křížek.

2. odpověď

A takto zodpověděním otázky **prvé** zodpovídá se už sama sebou otázka **druhá**; neboť kde Já buď vnějšně vyslaným andělem nebo vnitřně Sám vystupuji jako učitel, tam není třeba žádné vrchní hlavy církevní ani jakékoliv jiné, - z čehož také můžete seznati, že ten, komu jsem se stal učitelem Já, může zcela snadno postrádati všech ostatních vrchních anebo nevrchních hlav učitelských, zejména když ona vrchní hlava jest spíše zlatá nežli duchovní. - A

tak celý Měsíc netvoří vlastně nic jiného, nežli jeden duchovní stát k polepšování jediné pod Mým vedením.

Podle této vnitřní nauky jsou také jeho děti vychovávány. Jejich jedinou potřebou jest láska a z té víra podle učení duchů, že Já jsem člověk a že jsem osobně na sebe přijat tuto přirozenost na světě, z něhož oni sami původně pocházejí, abych nejen všechny lidi na Zemi a na Měsíci oblažil, nýbrž abych také všechny ty, kteří jsou rozptýleni v nekonečných prostorách na nesčetných světových tělesech, jejich způsobem shromáždil a pod křížem lásky také pro ně trvalé místo zřídil. - Hle, toť celé náboženství a uctívání Boha na Měsíci!

Musí tam tedy mužové své ženy nositi proto, aby tímto stále tížícím je břemenem byli konečně vyléčení ze své smyslné touhy po těle. Vpravdě pravím vám: na zemi by měl král ve svém státě ustanovití nevyhnutelnou povinnost, aby každý chlípík, který se s děvkou miloval, musel ji pak po celý rok na svých zádech vláčeti a takto ji u sebe držeti ve dne v noci, leže, sedě, stoje anebo chodě! Věru, během této doby jistě se nasytí onoho sladkého masa, jako se nasytí mlsný kluk medu, kterým si svůj žaludek tak těžce zkazil, že po jeho uzdravení bojí se medu **více** nežli bodající včely!

Toto jest zde ovšem řečeno k názornějšímu svědectví o **Měsíci** a nebude toho zajisté používáno na **Zemi**, kde člověk jest ve své největší svobodě proto, že trest sice **tělo** na nějakou dobu polepší a do pořádku uvede, avšak naprosto ne **duši**, a ještě mnohem méně svobodného **ducha**, - proto se to také neděje na Měsíci z trestu, nýbrž jen z nejrůznější, polepšující lásky. -

3.odpověď

Otázka, zač měsíční obyvatelé považují **Zemi**, jest po všem tomto zcela zbytečná. Neboť obyvatelé, kteří by mohli svým postavením na této straně měsíčního tělesa Zemi viděti, jsou duchové a mohou zřítí hmotno jen pomocí duchovních podobností; obyvatelé druhé strany Měsíce nemohou beztoho Zemi nikdy spatřiti o znají ji jen duchovně.

4.odpověď

Co se týče poslední otázky, jste úplně na omylu, domníváte-li se že by Měsíc způsoboval náměsíčnictví. Náměsíčnictví jest způsobováno jen v době úplňku zesilovaným magnetickým fluidem Země samé: Neboť v době, kdy je Měsíc v plném světle slunečním, pudí toto světlo magnetické fluidum s Měsíce jaksí zase k Zemi zpět, čím se pak Země více nabíjí a lidé, kteří mají ve své krvi různým působením buď vody, vzduchu, aneb potravy více kovů, mají pak také přirozenou schopnost přijímati jako vodiči toto zpět proudící fluidum.

Jsou-li tím pak jejich nervy naplněny a počnou duši obtížně tísniti, pak se tato probouzí, aneb, lépe řečeno, od svých tělesných pout se uvolňuje a chce tísnícímu tělu uniknouti. Tělo má však ještě zcela zvláštního nervového ducha, který jest předně co nejužěji spřízněn s magnetickým fluidem, za druhé jest co nejbližší spřízněn s duší, která právě tímto nervovým duchem s tělem souvisí a sním se dorozumívá. Kdyby tedy duše chtěla zmizeti, probudí tím co nejužěji s ní spjatého nervového ducha a ten přirozeně tělo a odehrává se potom tak zvané náměsíční putování tak, jako kdyby šli za sebou tři navzájem spoutaní lidé; avšak duch zůstává duši, proto také jest živá. Obrací-li se pak takový náměsíčník svou tvář k Měsíci a vystupuje-li mnohdy na střeche a kostelní věže, děje se tak proto, aby se z prohlubně země, magnetismem přeplněné, dostal výše a tím zmínil svůj tísnivý přebytek tohoto fluida, aby pak tělo bylo opět schopno pomocí nervového ducha přijmouti a v sobě ubytovati duši s duchem. Když se takto tělo opět osvobodilo, odnáší je duše pomocí nervového ducha opět na dřívější místo, kde se teprve zase úplně spojuje s tělem. O tomto stavu neví ovšem duše ničeho, jelikož nemá paměti. Paměť bývá filozofy mylně prohlašována za duševní schopnost, zatím co duše ví jen to, co právě zřítí a vzpomínka duše v těle není ničím jiným, nežli opěťovaným znovuzrozením příslušných přirozených dojmů tohoto umělého organismu těla, ke kterémuž nazírání jest probouzena duchem ovšem teprve pomocí příslušných nesčetných forem, které duch v sobě nosí.

Nyní víte vše, až na vlastní podstatu magnetického fluida samého. Co toto fluidum jest a z čeho se skládá, o tom nelze několika málo slovy způsobem vám blíže pochopitelným nic dostačujícího pověděti; neboť málo slovy byste to cestou moudrosti stěží pochopili, a k mnohým slovům jste již příliš unaveni

Proto očekávejte při nejbližší příležitosti tento nemálo důležitý **dodatek**, kterým budiž teprve tento úkol považován za ukončený. A tak pro dnešek Amen! - Já, váš Otec. Amen.

6. Magnetické fluidum

(5 června 1841)

Zkoumáte-li věci od nejmenší do největší, kterak se tvarem s hutností více méně podobají a také jsou více méně jednoho a téhož složení, shledáte na nich něco, především nápadného, - a to jest tvar. Vezmete-li tu neb onu věc do ruky, poví vám pocit ihned, zda věc, které se dotýkáte, je více či méně hutná. Vezmete-li do ruky věci téhož vnějšího objemu jednu za druhou, poznáte ještě třetí rozdíl, totiž v měrné (specifické) váze. Zkoumáte-li však pevnost těchto těles, shledáte nezdědka, že tělesa méně pevná jsou specificky těžší nežli tělesa zcela pevná. Tak jest na př. určitý objem rtuti mnohem těžší, nežli týž objem nejpevnější ocele, a podobných příkladů jest ještě velmi mnoho.

Ano i věci jednoho a téhož druhu, jako na př. voda, mají jak mezi sebou, tak i při různých stavech teplot při stejném objemu nesejnou váhu; tak na př. kapka vody dešťové jest lehčí nežli kapka vody studniční nebo z nějakého jiného pramene. Tak jest také kapka teplá lehčí nežli studená, kapka zmrzlá rovněž lehčí nežli každá jiná vodní kapka.

S těmito rozdíly můžete se setkat u všech věcí. Abychom poznali, jak různé jsou druhy a plody a jejich odstupňování v každém ohledu - jak co do tvaru, hustoty, tak i co do pevnosti a váhy - třeba, abyste jen pohlédli na všechny tyto věci, a ony k vám neprodleně až příliš hlasitě zvolají: „Pohleď, badateli jak jsme nekonečně různé! A přece naše jsoucnost spočívá na jednom a témž zákonu a všechny jsme z jedné a téže látky! A přece jsme mezi sebou takové, že téměř ani jedna věc se nerovná úplně druhé tvarem, hustotou, pevností a váhou. To, co bylo nyní předesláno, jest nutným úvodem, bez něhož byste stěží pochopili to, co následuje, neboť nežli přejdeme k vlastnímu výkladu o tak zvaném „magnetismu“, nezbude vám, než abyste spolkli několik oříšků ze sféry moudrosti, bez níž tato věc nemůže býti nikdy a nikdy důkladně vyložena tak, abyste ji porozuměli.

Abyste tedy **vy sami** přišli této věci na stopu a abych já vás na tu pravou stopu přivedl, jest především nutno, abyste pohlédli do nekonečné minulosti.

Vmyslete se do oné doby, ve které v nekonečném prostoru ještě žádná bytost mimo Mne neměla ani duchovního tím méně pak hmotného jakéhokoliv vůči nějaké bytosti druhé se projevujícího jsoucna.

Z čeho se tehdy skládal nekonečný prostor a kam plynul čas, v němž tento nekonečný prostor věčně trval?

Co bylo Mé Bytí, především bytím, a jak všechno bytí z tohoto jediného Bytí povstalo a vzešlo?

Co jest tedy prostor? Co jest v tomto prostoru ono Prabytí pro Mne Samého? A co jest ono časové bytí v nekonečném prostoru ve Mně, ze Mne a vedle Mne?

Hleďte, jakkoliv se tyto otázky zdají býti, ovšem jen z nejnižšího stupně Mé moudrosti, nanejvýš těžké vzhledem k náležitému zodpovězení, jsou však nicméně rovněž i snadné; přihlížíme-li k věci samé, která tu má býti vysvětlena.

Malý příklad, vzatý od vás samých, nechť vám tyto otázky vysvětlí a zodpoví: Dejme tomu, že by někdo z vás nosil v sobě již dlouho nějakou myšlenku, jelikož se mu tato myšlenka líbí, přidruží k této základní myšlence ještě druhou, totiž myšlenku, zda by se ona základní myšlenka nedala uskutečnit. Tato druhá myšlenka brzy tuto možnost najde; leč k uskutečnění tohoto cíle jest třeba ještě myšlenky třetí, která jest ovšem již obsažena v oněch dvou prvých, a tato není a nezáleží v ničem jiném, nežli v jediném tázacím slůvku „jak“? - Nuže hleďte, tyto tři otázky jsou dány a jedna zodpovídá druhou; avšak tímto vzájemným zodpovídáním není ještě věc hotova, ba ani nezapočata. Proto se sejdou tyto tři myšlenky k poradě

a táží se na ono důležité „proč“? A po krátké poradě řekne prvá základní myšlenka: „Protože jest to něco, co jest mně dokonale podobno!“ Druhá myšlenka řekne: „Protože jest to proveditelné právě z **toho** důvodu, že prvá myšlenka není tím sama se sebou v žádném rozporu, chce-li se, taková jaká jest, k vůli sobě samé projevit!“ A třetí myšlenka řekne: „Protože v **onom** základě, který se sám chce projevit spočívá hlavní prostředek k uskutečnění, a to z **toho** důvodu, že ona myšlenka ve svém základě jak sama sobě tak i ve všech svých částech si nikde neodporuje!“

Nuže, hle, vaše myšlenka by byla postaviti si na nějakém místě dům. Zda si především nepředstavíte tento dům ve všech jeho částech ve své obrazotvornosti takovým, jakým byste jej nejráději chtěli míti? Když jste si tedy dům ve své obrazotvornosti postavili a máte hodně velkou radost z této budovy vlastní fantazie, zda se pak neotážete, nebylo-li by možno tu budovu vaší fantazie také skutečně provést? A ještě zajisté nechcete stavěti dům ve vzduchu, ukáže vám druhá myšlenka zajisté okamžitě možnost uskutečnění vaší stavební myšlenky; a tak byste byli již ve dvou bodech zajedno z **toho** důvodu, že prvá myšlenka neobsahuje v sobě žádného rozporu a tudíž podmiňuje již v sobě samé myšlenku druhou.

Co nyní následuje, jest ono „**jak**“?, to jest „jakými prostředky“? Prvním hlavním prostředkem jest možnost sama. Druhým prostředkem jest účel, spojený s uskutečněním celku; neboť nikdo nemůže spojovati účel s věcí, která se má uskutečniti, dokud mu není jasno, že věc sama jest proveditelná. Třetí prostředek jest pak materiál a dostatečná síla k příslušnému jeho utváření. Máte-li pak toto vše pohromadě a jste-li úplně pány svého místa, co by vám tu ještě mělo anebo mohlo překážeti k převedení vaší hlavní myšlenky ve viditelnou skutečnost?

Nuže hleďte, v krátké době budete spatřovati svou myšlenku před sebou trvající, jelikož jste našli všechny podmínky k uskutečnění; neboť máte zajisté materiál a máte budující sílu a máte také moc.

Pohlédnete-li však zpět na Mne, jako věčného, velkého Nositele hlavních myšlenek a nepředstížitelného Velestavitele, jenž naplnil nekonečný prostor nesčetnými, nadmíru velkými a velmi umělými budovami, pak se aspoň maličko mimochodem otážete: „Odkudpak tento veliký Stavitel všech těchto nesčetných velkých věcí vzal materiál?“

Obrátíte-li se ke skutečně velmi vychytralým učencům světa, vypočítají vám to s největší lehkostí na prstech, a někteří řeknou, že hmota jest právě tak stará jako Já Sám, a tudíž věčná. - Nuže hle, tu máme snadný kus práce a můžeme stavěti podle libosti! Jedinou nevysvětlitelnou okolností byla by při tom jen okolnost, jak jsem to s touto nesmírnou, věčnou zásobárnou hmoty začal, abych mohl až do dnešní doby soustruhovati nesčetné věci, a kdy jsem vlastně začal, že jsem byl až do dnešní doby s nekonečností hotov. Nepředpokládá každá věc nějaký začátek?

Tažte se však jen tak maličko, zda má nekonečné číslo, počítáte-li **jednu** věc po druhé, též nějaký počátek!? To však praví právě tolik, jako bych nikdy nezačal ničeho tvořiti; kdyby však tomu tak bylo, co a odkud by podle toho byla pak slunce, světy a všechny ty ostatní nesčetné věci, o jejichž jsoucnu jistě nebudete pochybovat?!

Nuže, tohoto chytráckého průvodce nebudeme moci následovat, protože jeho prvá základní myšlenka jest plna rozporů a tím myšlenka druhá a třetí sama sebou odpadá.

Jiný však řekne, že jsem upravil věčný chaos **jediným** slovem a vytvořil z něho a uspořádal v něm všechny věci. - Na prvý pohled vám musí napadnouti dokonalá podobnost prvého a druhého tvrzení. Neboť co jiného by byl chaos nežli již věčně trvajícím hmotou, pro kterou bych zajisté nebyl Tvůrcem, nýbrž pouhým řemeslníkem! A jak se na druhé straně vedle sebe srovnává věčný chaos a můj věčný řád? - Ale snad tedy ví někdo třetí nějaké moudré východisko?

Dejte jen pozor, už máte zase jednoho, který tvrdí, že Já a hmota jsou jedno a totéž - Toto tvrzení není zrovna bezpodstatné; jen jedno by vám při tom bylo poněkud těžko pochopitelné - a to potud, pokud Mne poznáváte jen jakožto Ducha plného síly, moci a života, jenž v sobě jest a také býti musí naprosto v největší svobodě, ježto již i vy, jako jeho tvorové, jste svobodni a mohli byste býti ještě nekonečně svobodnějšími -, že tento nanejvýš svobodný Duch, plný síly a života, Se může, jako takový Se projevující, nacházeti v nesčetných, života a síly prostých kamenech a v jiné mrtvé hmotě!? Věřu, kdo by něco takového mohl pochopitelně dokázati, musel by míti mnohem nekonečnější moudrost nežli Já sám! Leč takového

předstížení se nemusíte na věky věkův obávat, prostě z **toho** důvodu, že moudrost všech nesčetných nejdokonalejších andělských duchů jest k moudrosti Mé v takovém poměru, jako nekonečně malý atom k nekonečně velkému prostoru, jehož počátku a konce nikde není!

Nemusím vám uváděti ještě více přemoudřelých průvodců; nebo žádný z nich vůči druhému není ani o vlas chytřejší. Jelikož však věci tu jsou, jakými je vidíte Já však a věci nejsme **jedno**, nýbrž jelikož jsem, který jsem jako Bůh od věčnosti, a věci jsou, jak jsem je ze Sebe, v Sobě a pak vedle sebe stvořil, bude snad přec jen státi za námahu zvědět jak tedy ony věci „ze Mne“ **ve Mně** a **vedle Mne** byly stvořeny.

Nuže poslyšte! Nedovedete si představití různé náležitě uspořádané dobro a tudíž účelné? - Ó, ano, zajisté dovedete; jenže, jelikož vy sami jste koneční a nemůžete býti jako Já nekonečnými, jsou také vaše myšlenky, podobně jako vy sami, podrobeny konečnému číslu. Mé myšlenky jsou však v jednom a téměř okamžiku v největší jasnosti, jako jsem Já Sám Svou božskou podstatou. Chci-ti tedy, aby Mé myšlenky trvaly, pak jest již také dílo hotovo; a podle toho veškerá vám viditelná díla i vy sami nejste ani hmotou, ani utvářeným chaosem, ani bohem ve hmotě, nýbrž jsou to Mnou pevně udržované myšlenky.

Nuže, nejsou tedy tyto Mé udržované myšlenky **ze Mne**, **ve Mně** a **vedle Mne**? **Ze Mne** proto, že dokonce ani vy nemůžete z nikoho jiného mysliti nežli ze sebe samých; oč mnohem méně teprve Já, když mimo Mne žádného jiného Boha není, z něhož bych mohl myšlenky čerpat! Že tyto myšlenky jsou tudíž také **ve Mně** a nemohou býti v nikom jiném, netřeba dokazovati. Že však tyto myšlenky vtělené v díla, ačkoliv Jsou **ze Mně** a **ve Mně**, přece však trvají **vedle Mne**, budete asi snad moci nadmíru jasně pochopiti z toho, že vy již při **svých** myšlenkách musíte říci, že vy a myšlenka nejste jedno a totéž - z kteréhož důvodu tím spíše Mé myšlenky nejsou **Já**, nýbrž jsou jen **Mými myšlenkami!**

Co však není **Já**, to jest z **Já**, a jelikož to není totéž, nýbrž jen z téhož vzniklé, jest to také v něm **vedle** něho. Toto „vedle“ nesmíte si zde představovati tak jako strom vedle stromu, což jest velmi nesprávné, jelikož strom je vlastně jen **mimo** strom. Tak tomu však **není** u myslitele a jeho myšlenek, neboť myslitel jest **tvůrcem** myšlenky, to jest ježto tvoří ze svých vnitřních schopností a jim odpovídajících dokonalostí, účelnou, řádně utvořenou ideu a proto on, jako činný tvůrce a idea z něho stvořená nejsou jedno a totéž, nýbrž jsou podobně jako výrobce a výrobek, a tudíž vedle sebe. - Budete-li o tom jen trochu přemýšlet, pochopíte zajisté zcela snadno tuto trochu moudrosti, pokud jest jí zde třeba k našemu účelu. jelikož jsme předeslali vše, co bylo nutno, přetneme nyní **jedním** rázem gordický uzel **magnetismu!**

Co jest tedy magnetismus? - Poslyšte a pak také maličko - žasněte! Magnetismus, anebo spíše magnetické fluidum, není ve skutečnosti nic jiného nežli **Má vlastní vůle, která ustavičně udržuje a řídí Mé myšlenky**; neboť tato vůle udržuje a řídí celou tvorbu a udržuje tvar a řádnou čilost každé vám viditelné bytosti. I vy jste jí svým tvarovým bytím po všechny věčné časy podrobeni, a kdybyste nebyli, nebyli byste právě tak ničím, jako myšlenky, které dosud nikdy nebyly myšleny! Avšak ve vás jest **více** nežli pouze **Má nekonečně všepůsobící vůle**; a tímto více jest, že jste **Mé zamilované myšlenky**. Proto také **Má láska**, která jest **Mým vlastním základním životem**, přechází do vás a vytváří vás v samostatné **Mně** podobné bytosti, které, pokud **Mou lásku** - pomocí předem jim udělené svobodné vůle - přijímají, mohou také právě touto **Mou láskou** dospěti v sobě k nejdokonalejšímu vlastnímu vlastnictví nejúplnější svobody.

Vy víte, že k tak zvanému **magnetizování**, má-li jím býti někomu pomozeno, jest třeba pevné vůle v přesvědčující síle víry. Hle, při tom se neděje vlastně nic jiného nežli že magnetisér buď vědomě anebo dílem také nevědomě uvádí svou sílu vůle ve spojení s **Mou** a této pak představitelem činnosti své vlastní vůle dává na trpícího prouditi, čím se tento stává čistším, poněnáhu pevnějším a tím také zdravějším aneb o sobě přirozeně těžším. Hle, zde máte v základě již vše!

Tato **Má síla vůle** jest ono velké pouto, které všechna světová tělesa navzájem váže a všechna vesměs nosí. Jest **positivní** ježto činně působí, **negativní** ve vlastním neměnitelném sebezachování, které však jest věčný řád sám - podobně jako když říkáte: „Až potud a ne dále!“ Ono „až potud“ jest zákon věčně trvajících působení a „ne dále“ jest negativní pól, neboli onen udržující zákon věčného řádu.

A tak jest právě tato **Má takto polarizovaná vůle** zároveň základní láskou všech věcí, ať jakkoliv utvářených; ať již jsou to věci velké, malé, ryzí, tvrdé, měkké, těžké či lehké, nejsou

tedy ničím jiným nežli Mými nejmoudřejšími myšlenkami a mají své tělesně, viditelné jsoucno skrze vám oznámenou polarizaci Mé věčné vůle.

A nyní máte vše! Budete-li o tom rozjímati, budou vám všechny zjevy nad slunce jasny! Ale všechny **světské** výklady musíte z mysli dočista vyhladiti; neboť vpravdě pravím vám: jsou pravdě vzdálenější, nežli jeden pól tvorby od druhého. To vám pravím Já, jako jediný původní vlastník toho nejsilnějšího magnetismu. Amen. Pochopte to dobře! Amen.

Obsah

1. Podstata a určení Měsíce	1
2. Lidé na Měsíci	2
3. Zvířata na Měsíci.....	4
4. Povrch a duchové Měsíce	5
5. Čtyři otázka týkající se Měsíce	
1. odpověď.....	8
2. odpověď.....	9
3. odpověď.....	10
4. odpověď.....	10
6. Magnetické fluidum	11

